

VIHAR BÉLA:

VÁLTOZÁS

Mikor az istenek
fényes trónjaikon
e harsány szót
hallják zengeni:
Élet —
felhahotáznak,
reng a kacaj.

A szilaj nevetés
nem szűnik
akkor sem körülöttük,
midőn az idő
süvítve kiáltja:
Halál.

De megborzong
a büszke tekintet,
és sziklahomlokukon
a félelem árnya sötétlik,
ha megdördül
felöttük az ítélet,
és századok zúgják
e szót:
Változás.

FELHŐK, SZÁZADOK

Felhők, vanagló felhők: a szél hadai dúlják,
s úgy tűnik, az alkotás gigászi szobrász-ujját
látom láza hevében: koponyák, csontmedencék
felbukkannak s letűnnek a habzó végtelenség
ezüstös tengerében, s a mélységből kiválva
szétnyílik egy lángoszlop, a vulkán tűzrózsájá.
Asszír istenkirálynő kitarja skarlát leplét,
karja madárrá válik, az ágyékából hegység,
majd lezuhan, s beléhull tátongó önmagába.
Aranyló gyertyafényben misét zengő közösség:
Loyola Ignác árnya magasba löki öklét;
s a bírák gyűrűjében karcsú, szikár eretnek —
feléje kigyószemek, izzó vasak merednek:
jajszóra nyílik torka, kiáltana és kinyúlík:
látom fején a kinok sugárzó koszorúit.

KÖRFELIRAT A SÁTÁN GYŰRÚJÉN

*Hibáidból kardot kovácsolok;
igazságod páncélját is felöltöm;
s megölellek, hogy megfojthassalak.*

CSENDÉLET DÉLUTÁNNAL

*Egy leány gyöngykezében
a pohár víz lángra gyúl:
kivirágzik a napfény.*

*A vonalak szólítják egymást.
A formák ölelkeznek.
A tárgyakban csókot
váltanak a színek.*

*A geometria: vágyódás.
Ami Szép: erotikus.*

RÉTI ZOLTÁN: CSONAKOK